

SZEF SŁUŻBY CYWILNEJ

KANCELARIA OGÓLNA
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
22-01-2014
Nr pisma 7016

22-01-2014
L. dz. 44114

DSC_142-1(2)/14/WZ.MSz

Warszawa 21 stycznia 2014 r.

Pan
Władysław Kosiniak – Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Kosiniak Kamysz Minister

Odpowiadając na pismo z dnia 7 stycznia 2014 r., znak: DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13, uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy.

Z poważaniem,
[Signature]
w zastępstwie
Szefa Służby Cywilnej
Dagmar Długosz

2014-01-23
DPR-I-02100-422/9/JS/BL/13

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

BDGos-074/5/186/14

P. Kosiniak-Kamysz
p. J. Sierdorf
23.01.14
Agly

KANCELARIA GÓLNA
Ministerstwa Rolnictwa i Polityki Społecznej
ul. Rakowiecka 17, 00-913 Warszawa

data
22-01-2014

Nr pisma *2016*

Warszawa, 2014-01-21

Ministerstwo Rolnictwa i Polityki Społecznej

22-01-2014

L. dz. *478/14*

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Panie Ministrze -

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 stycznia 2013 r., znak: DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13 uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy.

w/z Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU
Kazimierz Płocki
Kazimierz Płocki

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Rakowiecka 17, 00-913 Warszawa
data: 2014-01-23
znak: DPR-I-02100-422(8) JS/BL/13

Warszawa, dnia 21 stycznia 2014 r.

991100/0230-4/2014/LJ
UNP: 2014-01531

KANCELARIA OGÓLNA
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
00-513 Warszawa, ul. Marszałkowska 143/5

Date
wzrost: 21-01-2014 -158-

Nr pisma: 6208

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
BIURO MINI

21-01-2014

L. dz. 458/14

2014 -01- 2 2

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

DPR-I-02100-422-9-48/BL/13

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, nadesłanego przy piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r., znak: DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13.

Z poważaniem

Zbigniew Derdziuk

Zbigniew Derdziuk

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

WU1/0310/11/JQW/14/2083RWPD

PO-6247/2014

KASIERA PISMA ODPOWIEDZ
Kancelaria wiceprzewodniczącego
00-613 Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3/8

Data wpływu: 23-01-2014 -168-

Nr pisma: 7476

23-01-2014 -150-

466/14

DPR
II epz

Pan

Władysław Kosiniak-Kamysz

Minister

Pracy i Polityki Społecznej

DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13
2014-01-23
422(9)/3104/13
Szanowny Panie Ministrze

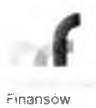
Uprzejmie informuję, że do przesłanego z pismem z dnia 7 stycznia 2014 r. nr DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13 projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy wraz z tekstem regulacyjnym – uwag nie zgłaszam.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU

Izabela Leszczyna

Izabela Leszczyna

Finansów

u...
B. Lewert
24.01.2014 r.

23.01.14
Agjs

Data
22-01-2014
-158-
Nr pisma
7014

22-01-2014
L. dz. 467/14

MINISTER ZDROWIA

Warszawa, 2014 -01- 21

MZ-PR-WL-022-38095-2/MZ/14

**Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej**

Stanowuy Paie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 stycznia 2014 r. znak DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13 w sprawie zgłoszenia uwag do *projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy*, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Niezależnie od celu uchwalenia projektowanej ustawy obejmującego swym zakresem problematykę wynagrodzeń za pracę oraz wynagrodzeń za czas nieświadczenia pracy, a także problematykę urlopów wypoczynkowych oraz wynagrodzenia za czas urlopu i ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy poprzez dostosowanie zawartych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), w tym upoważnień do wydania aktów wykonawczych, które nie spełniają wymagań określonych w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP, zwłaszcza w zakresie wytycznych co do treści aktu wykonawczego, proponuję dokonanie zmiany upoważnienia zawartego w art. 229 § 8 Kodeksu pracy, poprzez dodanie stosownych wytycznych w celu dostosowania jego treści do wymagań Konstytucji RP.

Powyższa zmiana upoważnienia jest niezbędna do zrealizowania stanowiska Rady Ochrony Pracy przyjętego na posiedzeniu w dniu 22 października 2013 r., dotyczącego poprawy przestrzegania przepisów dotyczących opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz zapewnienia prawidłową i skuteczną opieką zdrowotną pracujących, poprzez zwiększenie udziału lekarzy medycyny pracy w działaniach profilaktycznych, uwzględniając ich rzeczywiste zaangażowanie w ocenę medyczną warunków pracy we współpracy ze służbą bhp.

2014-01-23
DPR-I-02100-422/JS/BL/13

Ponadto, proponuję zamianę przepisów wykraczających poza obecnie proponowany zakres regulacji, a dotyczący kwalifikacji lekarzy przeprowadzających badania profilaktyczne oraz kontroli tych badań.

Odnosząc się do powyższego, w art. 229 § 8 Kodeksu pracy minister właściwy do spraw zdrowia powinien zostać upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy: zakresu i trybu przeprowadzania badań lekarskich, częstotliwości badań okresowych, zakresu i trybu wydawania, przechowywania orzeczeń lekarskich do celów przewidzianych w Kodeksie pracy i w przepisach wydanych na jego podstawie oraz zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej, o której mowa w art. 229 § 6 zdanie drugie.

Proponuję również rozszerzenie ww. upoważnienia ustawowego o określenie: wzorów dokumentów stosowanych w związku z realizacją profilaktycznej opieki zdrowotnej, wzoru pieczęci lekarza przeprowadzającego badania profilaktyczne, trybu odwoływania się od orzeczeń lekarskich oraz stosowną wytyczną uwzględniającą konieczność zapewnienia prawidłowego i kompleksowego przebiegu badań lekarskich oraz ochrony danych osobowych osób poddanych tym badaniom.

Jednocześnie zasadnym jest usunięcie z dotychczasowego upoważnienia przepisów wykraczających poza zakres regulacji ustawy, umożliwiającą określenie w rozporządzeniu wykonawczym: sposobu kontroli badań lekarskich, dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych, jakie powinni spełniać lekarze przeprowadzający badania wstępne, okresowe i kontrolne oraz sprawujący dodatkową profilaktyczną opiekę zdrowotną niezbędną z uwagi na warunki pracy.

Konsekwencją wprowadzenia zmian w art. 229 § 8 Kodeksu pracy, polegających na usunięciu przepisów wykraczających poza zakres podmiotowy Kodeksu pracy, będzie zmiana odesłań w art. 229 § 6 i 7, oraz przepisów ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317, z późn. zm.).

Jednocześnie proponuję utrzymanie w mocy, wydanego na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy, rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie nowego upoważnienia, nie dłużej jednak niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Powyższe będzie wiązało się z koniecznością przeniesienia do ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy przepisów zawartych dotychczas w Kodeksie pracy oraz w rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (Dz. U. N 69, poz. 332, z późn. zm.) wydanym na podstawie art. 229 § 8 Kodeksu pracy, poprzez dodanie upoważnień ustawowych dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzeń:

- 1) dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych, jakie powinni spełniać lekarze uprawnieni do przeprowadzania badań wstępnych, okresowych i kontrolnych oraz sprawujący profilaktyczną opiekę zdrowotną, a także warunków i trybu utraty uprawnień przez takich lekarzy,
- 2) sposobu prowadzenia rejestru lekarzy uprawnionych do przeprowadzania badań wstępnych, okresowych i kontrolnych, wzoru rejestru wydanych orzeczeń lekarskich oraz wzoru zaświadczenia potwierdzającego wpis do rejestru,
- 3) zakresu i trybu przeprowadzania kontroli badań wstępnych, okresowych i kontrolnych, a także sposobu jej dokumentowania.

Ponadto, w art. 229 Kodeksu pracy zasadnym wydaje się uwzględnienie regulacji dotyczącej przeprowadzania badań okresowych poza terminami wynikającymi z częstotliwości tych badań, po zgłoszeniu przez pracownika objawów chorobowych będących, w jego przekonaniu, skutkiem występowania czynników szkodliwych dla zdrowia lub warunków uciążliwych w miejscu pracy, oraz z inicjatywy pracodawcy, w przypadku podejrzenia zmian stanu zdrowia pracownika mogących skutkować przeciwwskazaniem zdrowotnym do wykonywania dotychczasowej pracy. Konsekwencją dodania takiego przepisu byłaby zmiana odesłań zawartych w przepisach ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. Powyższa zmiana skutkowałaby również zmianą art. 229 § 2 Kodeksu pracy.

W art. 229 Kodeksu proponuję dokonanie zmiany § 4, poprzez wyraźne powiązanie orzeczenia lekarskiego z treścią skierowania na badania lekarskie (zawierającego opis warunków pracy na określonym stanowisku), a także dodanie § 4¹, określającego możliwość zawarcia w orzeczeniu lekarskim ograniczenia do wykonywania określonych czynności.

Ograniczenia te związane są ze stanem zdrowia pracownika i mogą dotyczyć np. dopuszczenia do wykonywania określonej pracy w mniejszym wymiarze czasu pracy, określenia obniżonej masy przedmiotów, które może przenosić pracownik.

Ponadto w art. 237 w § 4 należy uchylić pkt 2, który stanowi upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzenia, wytycznych diagnostyczno-orzecznich i kryteriów rozpoznawania chorób zawodowych, uwzględniając w szczególności rodzaj choroby oraz czynniki szkodliwe i uciążliwe wywołujące te choroby. Przedmiotowe wytyczne nie powinny stanowić aktu wykonawczego, gdyż w praktyce służą one lekarzom medycyny pracy jako poradnik w procesie orzekania o chorobach zawodowych mający charakter materiału pomocniczego. Z tego powodu upoważnienie do wydania rozporządzenia nie zostało dotychczas zrealizowane.

z pasażerem
Stawomir Neumir
Z UPOWAŻNIENIA
MINISTRA ZDROWIA
SEKRETARZ STANU

Stawomir Neumir

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia

23 STY. 2014

DP-0231-5/2576/14/BR

wpłynęło: 2014 -01- 23
 L. dz. 176 SD

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
 BIURO MINISTRA
 23-01-2014 -150-
 L. dz. 528/14

Pan
 Władysław Kosiniak-Kamysz
 Minister Pracy i Polityki
 Społecznej

Stanowmy Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 7.01.2014 r. znak: DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13 dotyczące projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks Pracy proponuję rozważenie dodania do projektu założeń dodatkowej zmiany Kodeksu Pracy.

W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) brak jest regulacji odnoszącej się do zasad udzielenia urlopu wypoczynkowego pracownikom podejmującym pracę zawodową po raz pierwszy w zakresie obliczenia wymiaru tego urlopu. Brak ten powoduje wątpliwości interpretacyjne oraz praktyczne. W wielu przypadkach wymiar urlopu wypoczynkowego obliczony w oparciu o zasady określone w art. 153 Kodeksu pracy nie jest wyrażony jako liczba całkowita, co powoduje konieczność obliczenia wymiaru urlopu w przeliczeniu na minuty, co także nie jest przewidziane w przepisach Kodeksu pracy.

W literaturze przedmiotu często przyjmuje się, że dopuszczalne jest zaokrąglenie do pełnego dnia niepełnego wymiaru urlopu wypoczynkowego przysługującego pracownikowi podejmującemu pracę zawodową po raz pierwszy. Podobne stanowisko zostało wyrażone przez Głównego Inspektora Pracy w piśmie z dnia 5 lipca 2010 r., znak GPP-110-4560-41-1/10/PE/RP. Przedstawiony sposób obliczania wymiaru urlopu nie posiada jednak jednoznacznej podstawy w przepisach Kodeksu pracy, co powoduje liczne rozbieżności interpretacyjne. W niektórych komentarzach do Kodeksu pracy zajmowane jest stanowisko odmienne, niedopuszczające możliwości zaokrąglenia wymiaru urlopu w powyższym przypadku. Różnice w interpretacji art. 153 stwarzają problemy w praktyce stosowania przepisów prawa pracy.

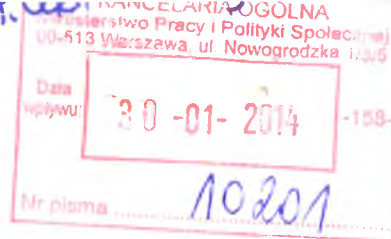
Mając na uwadze cele uchwalenia projektowanej ustawy wymienione w analizowanym projekcie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, a w szczególności usunięcie luk prawnych w przepisach Kodeksu pracy oraz wątpliwości interpretacyjnych związanych z tymi przepisami uzasadnione wydaje się być uwzględnienie w przedmiotowym projekcie założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, propozycji doprecyzowania przepisów Kodeksu pracy w zakresie zasad udzielenia urlopu wypoczynkowego pracownikom podejmującym pracę zawodową po raz pierwszy, a w szczególności zasad obliczenia wymiaru tego urlopu.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA
 PODSEKRETARZ STANU
 GŁÓWNY KANCELARZ

Stanowisko Marek Brodziński

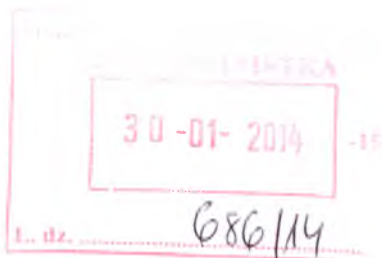
**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
dr Wojciech R. Wiewiórowski

Agly
p. B. Benart
31.01.2014 r.
[Signature]

DOLiS – 033 – 294 / 12 / AFS / 5445/14

Warszawa, dnia 27 stycznia 2014 r.

Pan
Władysław Kosiniak – Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00 – 513 Warszawa

DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13
2014-01-31
422(9)JS
1BL/m

Wspaniały dzień Minister!

w nawiązaniu do pisma z dnia 7 stycznia 2014 r. (znak: DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13) uprzejmie informuję, iż z uwagi na ograniczenie zakresu przedmiotowego projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, pod kątem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) do nowoopracowanego projektu nie wnoszę zastrzeżeń.

2 pismach

Andrzej Lewiński
Generalny Inspektor
ochrony Danych Osobowych

GŁÓWNY INSPEKTOR PRACY

Iwona Hickiewicz

00-513 Warszawa, ul. Powiśle 28/30
Data wpływu: 30-01-2014
Nr pisma: A0186
L. dz.: 689/14
30-01-2014

Warszawa, 28 stycznia 2014 r.

GNP-364 - 042-2-1/14

Pan

Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przekazanym przy piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r. (DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13) projektem założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, pragnę zgłosić następujące uwagi do ww. projektu:

Ad. 2.1.7.

Z projektu założeń wynika, że do Kodeksu pracy miałyby zostać przeniesione zapisy § 8 ust. 1 i 2 oraz § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. Nr 2, poz. 14 z późn. zm.), określające sposób uwzględnienia w wynagrodzeniu urlopowym poszczególnych składników wynagrodzenia. Nie wiadomo natomiast dlaczego w przypadku ekwiwalentu pieniężnego za urlop projekt założeń (pkt. 2.1.5.) nie przewiduje przeniesienia do Kodeksu pracy odpowiednich zapisów ww. rozporządzenia, mimo że zdaniem projektodawcy obecnie przepisy Kodeksu pracy nie określają w żaden sposób ustalania wysokości przysługującego pracownikowi ekwiwalentu za urlop i luka ta wymaga uzupełnienia.

Ad 3.2.

W rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 297 Kodeksu pracy należałoby dookreślić (analogicznie jak w pkt. 2.2.1. projektu założeń), iż „przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu” (obecny § 4, 4a, 4b rozporządzenia) rozumie się liczbę godzin wynikającą z art. 130 Kodeksu pracy.

Jednocześnie mając na uwadze, iż celem przedłożonego projektu jest osiągnięcie pełnej i jasnej regulacji prawnej w obszarze objętym projektowanymi założeńiami, pragnę zwrócić uwagę na zasadność ~~przeredagowania~~ art. 168 Kodeksu pracy. Przepis ten stanowi, że urlopu niewykorzystanego w terminie ustalonym zgodnie z art. 163 należy pracownikowi udzielić najpóźniej do dnia 30 września następnego roku kalendarzowego; nie dotyczy to części urlopu udzielanego zgodnie z art. 167².

Powyższy przepis budzi wiele wątpliwości i stanowi przedmiot rozbieżnych interpretacji. Zgodnie z przyjętym przez Państwową Inspekcję Pracy stanowiskiem Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej zdanie drugie art. 168 Kodeksu pracy należy rozumieć w ten sposób, że obowiązek udzielenia urlopu zaległego w terminie określonym w tym przepisie (obecnie do 30 września następnego roku kalendarzowego) nie dotyczy tzw. urlopu na żądanie, z którego pracownik nie skorzystał w poprzednim roku. Jeżeli więc przykładowo pracownikowi pozostało 10 dni urlopu zaległego, a w poprzednim roku w ogóle nie korzystał z urlopu na żądanie, to 6 dni urlopu zaległego należy pracownikowi udzielić najpóźniej do 30 września następnego roku, natomiast pozostałe 4 dni urlopu to tzw. zaległy urlop na żądanie, który może zostać udzielony pracownikowi w późniejszym terminie, a więc po 30 września. Nie sposób przy tym ustalić końcowego terminu wykorzystania takiego urlopu. Należałoby przyjąć, że pracownik może z niego skorzystać aż do przedawnienia roszczenia o urlop.

Jednocześnie należy wskazać, że urlop na żądanie stanowi część urlopu udzielanego w szczególnym trybie, z którego pracownik może, ale nie musi skorzystać w danym roku kalendarzowym, w rozmiarze przewidzianym w art. 167² Kodeksu pracy (4 dni). Uprawnienie to nie przechodzi na rok następny, co powoduje, że de facto brak jest uzasadnienia dla wyodrębniania tej części urlopu z kategorii urlopu zaległego i tworzenia odrębnej kategorii zaległego urlopu na żądanie, którego pracodawca nie ma obowiązku udzielić pracownikowi w terminie określonym w art. 168 Kodeksu pracy.

W związku z powyższym Główny Inspektor Pracy już w 2009 r. wystąpił do Ministra Pracy i Polityki Społecznej z wnioskiem o podjęcie działań legislacyjnych mających na celu zmianę art. 168 Kodeksu pracy, tak aby obowiązek udzielenia pracownikowi zaległego urlopu w terminie wskazanym w tym przepisie obejmował

całość urlopu zaległego, jakim dysponuje pracownik. Zasadnym jest, aby postulowana zmiana została uwzględniona w ramach obecnie toczących się prac.

— Należy też podtrzymać uwagę zgłoszoną do poprzedniego projektu założeń dotyczącą wymiaru urlopu w pierwszym roku zatrudnienia. Mając na względzie, iż wymiar urlopu ustalany jest w dniach, celowym byłoby takie określenie zasad ustalania wymiaru urlopu wypoczynkowego w pierwszym roku zatrudnienia, aby urlop ten był określany w pełnej jednostce dnia. Obecnie urlop ten jest określany ułamkiem ($1/12$ z 20 dni = 1,66 dnia lub $1/12$ z 26 dni = 2,16 dnia), brak też regulacji, która pozwalałaby zaokrąglić ten urlop w górę do pełnego dnia.

2 powołanie
M

p. J. Surdorski
03.02.2014
Aghy

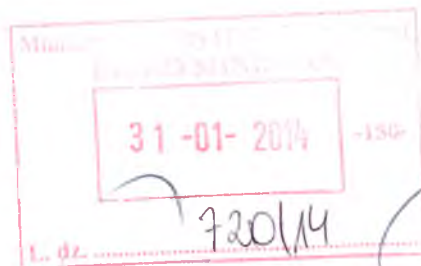
RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI

PREZES

Maciej Berek

RCL.DPS.58-30/12

dot. DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13

Pan

Władysław Kosiniak-Kamysz

Minister Pracy i Polityki Społecznej

2014-02-03
DPRT-02100-422/9
YS/BL/13

W związku z otrzymanym przy piśmie z dnia 7 stycznia 2014 r. projektem założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, Rządowe Centrum Legislacji uprzejmie informuje, że zgłasza następujące uwagi:

W zakresie zmian związanych z dostosowaniem do wymagań konstytucyjnych upoważnień do wydania aktów wykonawczych zawartych w art. 173 i art. 297 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, przedstawiony projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, zwany dalej „projektem założeń”, ma podobne brzmienie, jak projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw, który był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych w czerwcu 2012 r. Niektóre uwagi zgłoszone wówczas przez Rządowe Centrum Legislacji do ww. projektu w zakresie wskazanym na wstępie, w piśmie z dnia 4 lipca 2012 r., znak: RCL.DPS.58-30/12, zostały uwzględnione w opiniowanym projekcie założeń. Nie wyjaśniono natomiast powodów nieuwzględnienia pozostałych uwag RCL, które odnoszą się do materii objętej przedłożoną wersją projektu założeń. W związku z tym wymagają podtrzymania następujące uwagi:

- 1) Uwaga zawarta w pkt 1 ppkt 1 pisma RCL z dnia 4 lipca 2012 r. – dotycząca przeformułowania propozycji treści upoważnienia do wydania aktu wykonawczego na podstawie art. 297 Kodeksu pracy (str. 17 projektu założeń, pkt 3.2.). W opiniowanym projekcie założeń proponuje się, aby minister właściwy do spraw pracy określił, w drodze rozporządzenia, m. in. „sposób ustalania wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy oraz za czas niewykonywania pracy, gdy przepisy przewidują zachowanie przez pracownika za taki czas prawa do wynagrodzenia.”. W związku

z tym, że czas zwolnienia od pracy jest czasem niewykonywania pracy w świetle art. 80 Kodeksu pracy, co z zacytowanego wyżej fragmentu nie wynika, proponuje się go doprecyzować, tak aby nie było wątpliwości na etapie opracowywania projektu ustawy, jak ma brzmieć upoważnienie do wydania aktu wykonawczego.

- 2) Uwaga zawarta w pkt 1 ppkt 2 pisma RCL z dnia 4 lipca 2012 r. – dotycząca propozycji zamieszczenia w art. 297 Kodeksu pracy regulacji, zgodnie z którą do ustalenia wysokości świadczeń określonych w przepisach innych ustaw niż Kodeks pracy byłyby stosowane przepisy wydane na podstawie art. 297 Kodeksu pracy, chyba że zasady obliczania tych świadczeń określają przepisy szczególne (str. 17 projektu założeń, pkt 3.2.). Z legislacyjnego punktu widzenia propozycja ta budzi nadal wątpliwości. Właściwszym rozwiązaniem jest bowiem zamieszczanie tego typu regulacji w poszczególnych ustawach przewidujących określone świadczenia, do których obliczania można przyjąć stosowanie przepisów wydanych na podstawie art. 297 Kodeksu pracy. Propozycja ta nie jest jednak do końca czytelna. W związku z tym wymaga wyjaśnienia, jaki dokładnie cel ma zostać osiągnięty dzięki wprowadzeniu do Kodeksu pracy takiej regulacji.
- 3) Uwaga zawarta w pkt 4 pisma RCL z dnia 4 lipca 2012 r. – w związku z przepisem przejściowym zawartym w § 170 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) aktualna jest uwaga dotycząca dostosowania projektu założeń do wymagań wynikających z § 9 ust. 3 i 4 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

Warszawa, dnia 7 stycznia 2014 r.

AGH
KANCELARIA OGÓLNA
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
00-510 Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3/5

Data wpływu: 05-02-2014 -158-

Nr pisma: 12858

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA MINISTRA

05-02-2014

866/14

DP-III-0232-340/2012/RA

**Pan Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej**

panowie Państwo Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 stycznia 2014 r., nr DPR-I-02100-422-9/JS/BL/13, przy którym załączono projekt założeń projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy – uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do projektu tego dokumentu rządowego.

z poważaniem

[Signature]

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z ur. Piotr STACHAŃCZYK
Sekretarz Stanu

2014-02-06
DPR I-02100-422-9/JS/BL/13

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
00-513 Warszawa, ul. Nowogrodzka 1/3/5
Data wpływu: 03-02-2014 -158-
Nr pisma: 11544

BIURO MINISTRA
03-02-2014 158-
L. dz.: 784/14

Warszawa, 31 stycznia 2014 r.

CML/0068/01.14/AP/WŻ

p. y. Suedorf
04.02.2014 r.
ACJK

p. B. Lewert
5.02.2014 r.

2014-02-14
DPR I-02100-422(11)/JS/BL/13

Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Władysław Kosiniak-Kamysz

W odpowiedzi na pismo z 3 stycznia br., nr DPR-I-02100-422-11/JS/BL/13, przedstawiamy poniżej nasze stanowisko wobec projektu założeń projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy, z prośbą o uwzględnienie naszych uwag.

Uznajemy za słuszny cel projektu, jakim jest dostosowanie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych zawartych w Kodeksie pracy do wymogów Konstytucji RP. Pozytywnie oceniamy także potrzebę usunięcia istniejących luk prawnych i wątpliwości interpretacyjnych, gdyż będzie to służyło większej transparentności przepisów prawa pracy. Ponadto w naszej opinii zasadna była decyzja o ograniczeniu zakresu przedmiotowego planowanej regulacji, ze względu na zgłaszane zastrzeżenia do jej poprzedniej wersji. Niemniej uważamy, że nie wszystkie propozycje przedstawione w projekcie założeń zostały dokładnie przeanalizowane.

Nasze wątpliwości wywołuje regulacja zawarta w pkt 2.1.3. projektu założeń – dotycząca sposobu udzielania pracownikowi urlopu wypoczynkowego w razie jego przesunięcia na inny termin. Przewiduje ona, że urlop wypoczynkowy nieudzielony z powodów wymienionych w art. 164–167 k.p. będzie wykorzystany w terminie uzgodnionym z pracownikiem. W naszej ocenie taka konstrukcja może istotnie skomplikować proces udzielania urlopu wypoczynkowego w ww. przypadkach. Ponadto należy mieć na uwadze fakt, że poza okolicznością ujętą w art. 167 k.p. (odwołanie pracownika z urlopu) przerwanie lub uniemożliwienie wykorzystania urlopu wypoczynkowego, określone w art. 164, 165 i 166 k.p., nie zależy od woli pracodawcy.

Proponowane rozwiązanie jest dyskusyjne ze względu na brzmienie art. 166 k.p. Obecny kształt przywołanego przepisu wskazuje bowiem na to, że to

pracodawca jest zobligowany do udzielenia urlopu w późniejszym terminie. Zatem stanowi to obowiązek podmiotu zatrudniającego, związany z ponoszeniem przez niego ryzyka organizacyjnego. Istnieje obawa o to, że wprowadzenie w takim przypadku konieczności uzgadniania terminu urlopu z pracownikiem może finalnie doprowadzić do jego nieudzielenia. Tak będzie się działo w przypadku, gdy strony nie dojdą do porozumienia w kwestii terminu urlopu. Uzależnienie wykorzystania urlopu wypoczynkowego od zgody pracownika w praktyce może więc prowadzić do paradoksalnej sytuacji, w której pracodawca będzie odpowiedzialny za niewykorzystanie przez pracownika konstytucyjnego prawa do wypoczynku, chociaż nie miał na to żadnego wpływu.

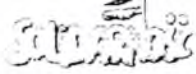
Z uwagi na powyższe wątpliwości proponujemy, aby rozważyć następującą regulację problemu udzielania pracownikowi urlopu wypoczynkowego, w razie jego przesunięcia na inny termin:

- a) w sytuacji, gdy to pracodawca odwołuje pracownika z urlopu wypoczynkowego, której dotyczy art. 167 k.p., należy pozostawić zapis, zgodnie z którym udzielenie urlopu powinno nastąpić w terminie uzgodnionym z pracownikiem;
- b) w sytuacji, gdy przerwanie urlopu lub niemożność jego wykorzystania w zaplanowanym terminie nie jest wynikiem decyzji pracodawcy – czyli w przypadkach określonych w art. 164, 165 i 166 k.p. – należy wprowadzić mechanizm, jaki obowiązuje przy ustalaniu planów urlopowych (art. 163 k.p.), czyli nowy termin wykorzystania urlopu ustala pracodawca, biorąc pod uwagę wnioski pracowników i konieczność zapewnienia normalnego toku pracy.

2 wypracowania

Prezydent
Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej

Andrzej Malinowski
Andrzej Malinowski

Komisja Krajowa
80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. 58/ 308-4480, fax /58 308-4219
sekprez@solidarnosc.org.pl

B. Komar

12.2.14
[Signature]

DP- info
P. Kosiniak-Kamysz

SPK/44368/219/2014

Gdańsk, 11 lutego 2014 r.

Szanowny Pan
Władysław Kosiniak-Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej
Przewodniczący
Trójstronnej Komisji do Spraw
Społeczno-Gospodarczych

dot. pisma nr: DPR-I-02100-422-10/JS/BL/13

W załączeniu przesyłam decyzję Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nr 47/2014 przyjętą 11 lutego 2014 r. ws. opinii o projekcie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw z dnia 31.12.2013r. DRP-VIII-02101-16-18-IS/13 z prośbą o zapoznanie się z jej treścią i uwzględnienie podczas dalszych prac nad projektem.

Z poważaniem

[Signature]

2014-02-12
DPR I-02100-422/10/JS/BL/13

Decyzja
Prezydium KK
nr 47/2014

ws. opinii o projekcie założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy
- Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przedstawia uwagi do projektu MPiPS *założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw*.

Prezydium KK pozytywnie ocenia projektowane zmiany dotyczące przeniesienia z rozporządzeń wykonawczych do kodeksu pracy przepisów w zakresie:

1. szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r., Dz. U. z 1997 r. Nr 2, poz. 14 ze zm.).
2. sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy (Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r., Dz. U. z 1996 r. Nr 62, poz. 289 ze zm.)

Zaproponowane zmiany są konieczne, zwłaszcza z uwagi na wymogi zawarte w Konstytucji RP. Zmiany mają polegać głównie na przeniesieniu uregulowań zawartych w rozporządzeniach do kodeksu pracy. Należy zatem mieć na uwadze, że kodeks pracy może stać się jeszcze mniej czytelnym aktem prawnym niż dotychczas. W konsekwencji należałoby, projektując ustawę zmieniającą kodeks pracy, zwrócić uwagę na kwestie czytelności i przejrzystości kodeksu pracy jako aktu normatywnego.

Wśród zaproponowanych zmian pojawiły się także zmiany merytoryczne mające na celu usunięcie luk prawnych w przepisach kodeksu pracy oraz wątpliwości interpretacyjnych związanych z tymi przepisami. Trzeba podkreślić, że kwestie stanowiące przedmiot ww. rozporządzeń są istotne z uwagi na to, że dotyczą praw i obowiązków znacznej grupy obywateli. Należy także wymagać, aby w sposób szczegółowy analizować możliwe skutki regulacji mając na względzie fakt komplikacji materii dotyczącej czasu pracy i jego rozkładów oraz wynagradzania w połączeniu z liczbą przepisów dotyczących możliwych

przyczyn i podstaw tzw. nieobecności. Dodać wypada, że kwestie objęte przedmiotem projektu założeń mają szczególny wymiar praktyczny. Ewentualne zmiany powinny zatem zostać wnikliwie przeanalizowane pod względem niekorzystnych skutków prawnych dla pracowników.

Odnosząc się do zaproponowanych zmian merytorycznych należy podkreślić, że projekt założeń do ustawy jest ogólny i nieprecyzyjny. Toteż poczynienie szczegółowych uwag do zaproponowanych zmian będzie możliwe dopiero na etapie przełożenia projektu założeń na projekt ustawy.

Mimo, jednak ogólności w zakresie zaproponowanych zmian Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu założeń.

- W zakresie zmian do kodeksu pracy dotyczących urlopu wypoczynkowego, wynagrodzenia urlopowego, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop (pkt 2.1.4), proponuje się przenieść z rozporządzenia przepisy określające, jakie składniki wynagrodzenia pracownika nie są uwzględniane przy ustalaniu wynagrodzenia urlopowego i ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany w całości albo w części urlop wypoczynkowy (§ 6 rozporządzenia). W związku z tą zmianą proponuje się usunąć z katalogu składników wynagrodzenia określonych w § 6 rozporządzenia pkt. 7a w brzmieniu „kwoty wyrównania do wynagrodzenia za pracę do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę”. Proponowana zmiana może jednak budzić poważne wątpliwości w praktyce. W związku z powyższą zmianą wydaje się zasadna bardziej wnikliwa analiza i opis możliwych skutków zmiany przez projektodawcę. Skutki wprowadzenia tej zmiany mogą być negatywne dla pracowników. W związku z powyższym NSZZ „Solidarność” negatywnie ocenia proponowaną zmianę.
- W odniesieniu do propozycji 2.1.5. polegającej na uzupełnieniu przepisu art. 171 k.p. tak, by wynikało z niego, iż wysokość ekwiwalentu odpowiada wysokości wynagrodzenia urlopowego, należy ocenić pozytywnie. Jest to uzasadnione ze względu na fakt, że pojęcie „wynagrodzenie urlopowe” funkcjonuje od bardzo dawna w sposób niesformalizowany (w doktrynie i orzecznictwie).
- W odniesieniu do propozycji 2.1.6. usunięcie luki należy ocenić pozytywnie, przy czym z punktu widzenia interesu pracowników należałoby wprowadzić zasadę, zgodnie z którą decyduje przynajmniej jeden dzień wyższego wymiaru etatu w miesiącu, aby liczyć go za cały miesiąc pracy w takim wymiarze etatu – dla celów urlopowych.

- W zakresie proponowanych zmian dotyczących ustalania wynagrodzenia za pracę i wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy (pkt 2.2.1.) Prezydium KK uważa, że proponowana zmiana nie została w sposób dostateczny przeanalizowana z punktu widzenia ochrony interesów pracowników. W szczególności, należałoby dokonać oceny proponowanej regulacji z uwagi na konieczność zapewnienia ich spójności z przepisami w zakresie świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, jak również ocenić zmianę z punktu widzenia nowelizacji kodeksu pracy w zakresie czasu pracy (ustawa z dnia 12 lipca 2013 r. zmieniająca kodeks pracy i ustawę o związkach zawodowych Dz. U. 2013, poz. 896). Projektodawca powołując się na art. 130 k.p. nie dostrzega, że dotyczy on ustalania wymiaru czasu pracy w okresie rozliczeniowym, a nie miesięcznym. Nie można także zgodzić się z twierdzeniem, że art. 80 k.p. koliduje z § 11 rozporządzenia. Na tle długich okresów rozliczeniowych powstaje problem pracowników wynagradzanych stawką miesięczną w miesiącach, w których pracownik nie pracuje lub pracuje w mniejszym wymiarze. W piśmiennictwie został wyrażony pogląd, iż pomiędzy art. 80 k.p. a § 11 powołanego rozporządzenia nie zachodzi sprzeczność. Z art. 80 k.p. nie można wyprowadzać związku pomiędzy liczbą przepracowanych godzin w każdym miesiącu a wysokością wynagrodzenia za ten miesiąc (Zob. A. Sobczyk, *Wynagrodzenie a rozkład czasu pracy*, PiZS 4/2005, s. 34). Należy także rozważyć czy nie dojdzie do niespójności proponowanych rozwiązań z ustawą z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa tzw. ustawą zasiłkową. Według art. 36 ust. 3 tej ustawy podstawę wymiaru zasiłku chorobowego za jeden dzień niezdolności do pracy stanowi jedna trzydziesta część wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru.

Gdańsk, 11 lutego 2014 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”